RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2075/92

af 30. juni 1992

om den fælles markedsordning for råtobak

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesmarkedets funktion og udvikling skal ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik; denne skal navnlig omfatte en fælles markedsordning, der afhænging af de enkelte produkter kan antage forskellige former;

sigtet med den fælles landbrugspolitik er at nå de mål, der er fastsat i Traktatens artikel 39, og navnlig for råtobak at stabilisere markederne og sikre den berørte landbrugsbefolkning en rimelig levestandard; disse mål kan kun nås, hvis ressourcerne afpasses efter behovene, hvilket navnlig kan ske gennem en kvalitetspolitik;

den nuværende markedssituation for råtobak, der er kendetegnet ved, at udbuddet ikke svarer til efterspørgslen, kræver en gennemgribende ændring af den fællesskabsordning, der hidtil har været gældende for markedet, samtidig med at den traditionelle produktion opretholdes; ændringen bør bestå i, at mekanismerne til markedsforvaltning forenkles, at der sikres en produktionsstyring, hvorved der både tages hensyn til markedsbehovene og budgetbetingelserne, og at kontrolmidlerne udbygges, så der skabes sikkerhed for, at forvaltningsmekanismerne fuldt ud bidrager til, at den fælles markedsordnings mål nås;

de forskellige tobakssorter kan opdeles i grupper ud fra ligheder i dyrkningsteknik og produktionsomkostninger og navnlig på grundlag af de benævnelser, der anvendes i den internationale samhandel;

på grund af konkurrencen på tobaksmarkedet er det nødvendigt at støtte tobaksproduktionen, og denne støtte bør baseres på en præmieordning, som skaber mulighed for at afsætte tobakken i Fællesskabet;

der kan sikres en effektiv forvaltning af præmieordningen ved, at der indgås dyrkningskontrakter mellem tobaksavlerne og de virksomheder, der foretager den første forarbejdning; kontrakterne skal både sikre avlerne en stabil afsætning og forarbejdningsvirksomhederne en regelmæssig forsyning; ved at forarbejdningsvirksomhederne udbetaler producenterne et beløb, der svarer til præmien, på tidspunktet for leveringen af den af kontrakten omfattede tobak, og som opfylder kvalitetskraverne, kan der sikres avlerne støtte, og samtidig bliver præmieordningen lettere at forvalte;

for at begrænse tobaksproduktionen i Fællesskabet og samtidig gøre produktionen af tobak med afsætningsvanskeligheder mindre tiltrækkende, bør der fastsættes en samlet maksimal garantitærskel for Fællesskabet og denne tærskel bør hvert år opdeles i specifikke garantitærskler for de enkelte sortsgrupper;

for at sikre, at garantitærsklerne overholdes, må der for en begrænset periode indføres en ordning med forarbejdningskvoter; det påhviler medlemsstaterne midlertidigt at fordele forarbejdningskvoterne mellem virksomhederne inden for de fastlagte garantitærskler; der bør med henblik herpå indføres EF-bestemmelser, som skal sikre en ligelig fordeling, og som lægger de tidligere forarbejdede mængder til grund, idet der dog ses bort fra anormal produktion; der vil blive truffet foranstaltninger med henblik på en senere fordeling af kvoterne mellem producenterne på tilfredsstillende vilkår; medlemsstater, der råder over de fornødne data, kan fordele kvoterne mellem producenterne på grundlag af hidtidige ydelser;

det er nødvendigt, at virksomheder, der foretager den første forarbejdning, ikke afslutter dyrkningskontrakter ud over de forarbejdningskvoter, de har fået tildelt; det bør derfor fastsættes, at præmierefusionen højst kan ske for en mængde, der svarer til forarbejdningskvoten;

præmieordningen og ordningen for produktionsstyring bør i første omgang begrænses til 1997, så ordningerne på ny kan gennemgås på grundlag af erfaringerne, og således at de eventuelt kan blive justeret med henblik på den efterfølgende periode;

markedssaneringen og kvalitetsforbedringen kan fremmes ved foranstaltninger, der sigter på produktionsomlægning; navnlig kan en specifik støtte gøre det muligt for producentsammenslutningerne at bidrage til, at produktionen tilrettelægges bedre, og at der gennemføres produktionsomstilling; endvidere vil et forskningsprogram som finansieres via en præmienedsættelse, åbne mulighed for, at tobaksproduktio-

(1) EFT nr. C 295 af 14. 11. 1991, s. 10.
(2) EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992.
(3) EFT nr. C 98 af 21. 4. 1992, s. 18.

nen i højere grad komer til at svare til kravene til folkesundhed i Fællesskabet; endelig er det nødvendigt, at der indføres et omstillingsprogram for de avlere, som producerer sorterne Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc og hybrider af Geudertheimer, da dyrkningen af disse sorter er vigtig for økonomien i bestemte områder i Fællesskabet;

enhedsmarkedet kræver, at der etableres en fælles handelsordning ved Fællesskabets ydre grænser;

der kan afstås af mængderestriktioner ved Fællesskabets ydre grænser; for dog ikke at lade Fællesskabets marked være ubeskyttet under ekstraordinære forhold, der kan medføre forstyrrelser, bør der skabes mulighed for, at Fællesskabet hurtigt kan træffe de fornødne foranstaltninger;

under uforudsete markedsforhold kan det endvidere blive nødvendigt at indføre særforanstaltninger til markedsstøtte; Kommissionen bør træffe afgørelse om sådanne foranstaltninger;

bestemte former for støtte kan anfægte enhedsmarkedets virkeliggørelse; det bør derfor fastsættes, at tobak er omfattet af de bestemmelser i Traktaten, i henhold til hvilke støtte, der ydes af medlemsstaterne, kan vurderes og eventuelt forbydes, hvis støtten ikke er forenelig med fællesmarkedet;

det bør fastsættes, at Fællesskabet er finansielt ansvarligt for de udgifter, medlemsstaterne afholder som følge af forpligtelser i henhold til denne forordning, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1];

erfaringen viser, at det er nødvendigt at udbygge kontrollen i tobakssektoren; i givet fald kan bestemte kontrolbeføjelser overdrages til et selvstændigt kontrolagentur, da dette marked stiller særlige krav;

ved den fælles markedsordning for råtobak skal der samtidig og på passende måde tages hensyn til de mål, der er fastsat i Traktatens artikel 39 og 110;

overgangen fra den ordning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 af 21. april 1970 om oprettelse af en fælles markedsordning for råtobak [2], til ordningen i nærværende forordning bør ske på de bedst mulige betingelser; det kan derfor blive nødvendigt at indføre overgangsforanstaltninger; den nye ordning bør gælde fuldt ud fra 1993-høsten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den fælles markedsordning for råtobak omfatter regler om:

— en præmieordning

— foranstaltninger til produktionsomstilling og produktionsstyring

— en ordning for samhandelen med tredjelande.

Ordningen gælder for tobak, rå eller ufabrikeret, samt tobaksaffald, henhørende under KN-kode 2401.

Artikel 2

Råtobakssorterne opdeles i følgende grupper:

a) Flue cured:

Tobak, der er tørret i ovne, hvor luftcirkulation, temperatur og fugtighedsgrad kontrolleres

b) Light air cured:

Tobak, der er tørret i fri luft under tag, og som man ikke har ladet fermentere

c) Dark air cured:

Tobak, der er tørret i fri luft under tag, og hvor man har ladet en naturlig fermation udvikle sig, inden tobakken afsættes

d) Sun cured:

Tobak, der er tørret i solen

e) Fire cured:

Tobak, der er tørret ved ild

f) Basma (sun cured)

g) Katerini (sun cured)

h) Klassisk Kaba Koulac og lignende sorter (sun cured).

I bilaget er det anført, hvilke sorter der hører til de enkelte grupper.

AFSNIT I

Præmieordning

Artikel 3

1. Fra 1993-høsten til 1997-høsten anvendes der en præmieordning med ens præmiebeløb for tobakssorter i samme gruppe.

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).

[2] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 860/92 (EFT nr. L 91 af 7. 4. 1992, s. 1).

2. Der ydes dog et tillægsbeløb for flue cured, light air cured og dark air cured tobak, der er dyrket i Belgien, Tyskland og Frankrig. Beløbet er lig med 50 % af forskellen mellem præmien for disse tobakssorter i henhold til stk. 1 og præmien for 1992-høsten.

3. Præmien skal bidrage til producentindkomsten for en produktion, der svarer til markedsbehovene, og gøre det muligt at afsætte tobakken i Fællesskabet.

Artikel 4

1. Rådet fastsætter pr. høst efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2, præmiebeløb og tillægsbeløb, idet der navnlig tages hensyn til de tidligere og de forventede afsætningsmuligheder for de forskellige tobakker under normale konkurrencevilkår på Fællesskabets marked og på verdensmarkedet.

2. Præmiebeløbet fastsættes:

a) pr. kilo tobak i blade, der ikke har undergået en første forarbejdning og behandling

b) for hver gruppe råtobak.

Artikel 5

Præmien ydes på følgende betingelser:

a) tobakken skal stamme fra det produktionsområde, der er fastlagt for hver sort

b) kvalitetskravene skal være opfyldt

c) producentens levering af tobakken i blade til den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, skal ske i henhold til en dyrkningskontrakt.

Artikel 6

1. Dyrkningskontrakten skal mindst omfatte følgende:

— en forpligtelse, indgået af den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, til ud over opkøbsprisen at udbetale tobaksavleren et beløb svarende til præmien, når den mængde, kontrakten gælder, faktisk leveres

— en forpligtelse indgået af tobaksavleren, til at levere den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, råtobak, der opfylder kvalitetskravene.

2. Det kompetente organ refunderer den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, præmiebeløbet mod forelæggelse af bevis for, at tobaksavleren har leveret tobakken, og at det i stk. 1 nævnte beløb er udbetalt.

Artikel 7

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter fremgangsmåden i artikel 23.

Gennemførelsesbestemmelserne omfatter følgende:

— afgrænsning af produktionsområderne for hver sort

— de kvalitetskrav, den leverede tobak skal opfylde

— dyrkningskontraktens yderligere indhold og fristen for dens indgåelse

— eventuelt krav om en sikkerhed, som skal stilles af den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, hvis der ansøges om forskud, samt betingelserne for sikkerhedens stillelse og frigivelse

— de særlige betingelser for ydelse af præmien, hvis dyrkningskontrakten indgås med en producentsammenslutning

— de foranstaltninger, der skal træffes, hvis tobaksavleren eller den virksomhed, som foretager den første forarbejdning, ikke opfylder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til retsforskrifter.

AFSNIT II

Produktionsstyring

Artikel 8

Der fastsættes en samlet og maksimal garantitærskel for Fællesskabet på 350 000 tons råtobak i blade pr. høst. For 1993 er tærsklen dog fastsat til 370 000 tons.

Inden for denne tærskelmængde fastsætter Rådet årligt efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2, specifikke garantitærskler for de enkelte sortsgrupper, idet der navnlig tages hensyn til markedsbetingelserne og til de socioøkonomiske og agronomiske forhold i de berørte produktionsområder.

Artikel 9

1. For at sikre, at garantitærsklerne overholdes, indføres der fra 1993-høsten til 1997-høsten en ordning med forarbejdningskvoter.

2. Rådet fordeler efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2, pr. høst de mængder, der er til rådighed for hver sortsgruppe, mellem producentmedlemsstaterne.

3. På grundlag af de mængder, der er fastsat i medfør af stk. 2, jf. dog stk. 5, fordeler medlemsstaterne som en overgangsordning for 1993- og 1994-høsten forarbejdningskvoterne mellem de virksomheder, som foretager den første forarbejdning, i forhold til gennemsnittet af de mængder, der er leveret til forarbejdning i de tre år, der går forud for året for

den seneste høst, opdelt efter sortsgruppe. Der tages dog ikke hensyn til produktion i 1992 og leverancer fra denne høst. Proceduren for fordeling af forarbejdningskvoter for de følgende høstår berøres ikke af denne fordeling.

Hvis virksomheder, der foretager den første forarbejdning, har påbegyndt deres aktivitet efter referenceperiodens begyndelse, får de tildelt en mængde, der står i forhold til gennemsnittet af de mængder, som er leveret til forarbejdning i den periode, hvor de har udøvet deres aktivitet.

For de virksomheder, der har påbegyndt deres aktivitet i året for høsten eller i det foregående år, reserverer medlemsstaterne 2 % af de samlede mængder, de råder over for hver sortsgruppe. Inden for denne procentdel tildeles der virksomhederne en mængde, som ikke kan overstige 70 % af deres forarbejdningskapacitet, forudsat at de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til effektiviteten og varigheden af deres aktivitet.

4. Medlemsstaterne kan dog tildele producenterne kvoterne direkte, hvis de råder over de fornødne nøjagtige data om alle producenters produktion i de tre høstår forud for den sidste høst for de sorter og mængder, der er produceret og leveret til en forarbejdningsvirksomhed.

5. Ved fordelingen af forarbejdningskvoterne som omhandlet i stk. 3 og 4 tages der ved beregning af referenceproduktionen ikke hensyn til råtobaksmængder, der har oversteget de maksimale garantimængder, der var gældende i henhold til forordning (EØF) nr. 727/70.

Efter omstændighederne tages der kun hensyn til produktionen inden for den produktionskvote, der blev tildelt for de pågældende år.

Artikel 10

En virksomhed, der foretager den første forarbejdning, kan ikke indgå dyrkningskontrakter og få refunderet præmiebeløb for mængder, som ligger ud over den forarbejdningskvote, den har fået tildelt.

Artikel 11

Gennemførelsesbestemmelserne til dette afsnit vedtages efter fremgangsmåden i artikel 23. De omfatter især den graduering af kvotefordelingen, der er fastsat i artikel 9, stk. 5, og betingelserne for fordeling af kvoterne blandt producenterne i forhold til den tidligere situation.

AFSNIT III

Omstilling af produktionen

Artikel 12

1. For at udbuddet kan blive samlet og tilpasset den ønskede kvalitet på markedet, ydes der en særstøtte på 10 % af præmien, når dyrkningskontrakterne afsluttes mellem en virksomhed, der foretager den første forarbejdning, og en anerkendt producentsammenslutning, forudsat at de leverancer, kontrakterne dækker, omfatter den samlede produktion fra sammenslutningens medlemmer.

2. Særstøtten udbetales til producentsammenslutningen med det formål at forbedre tilrettelæggelsen og omstillingen af produktionen.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 23. De omfatter følgende:

— definitionen af producentsammenslutninger, der kan modtage særstøtten

— betingelserne for anerkendelse af sammenslutninger

— regler for særstøttens anvendelse.

Artikel 13

1. Der oprettes en fællesskabsfond for forskning og oplysning inden for tobak. Fonden finansieres ved en tilbageholdelse i præmien på højst 1 % ved udbetalingen.

2. Fonden finansierer og samordner programmer for forskning og oplysning, der har til formål at øge kendskabet til tobakkens sundhedsskadelige virkninger og til forebyggende og helbredende foranstaltninger og at omstille fællesskabsproduktionen til tobakssorter og -kvaliteter, der er så lidt sundhedsskadelige som muligt.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 14

Kommissionen træffer efter fremgangsmåden i artikel 23 beslutning om et treårigt program for omstilling af sorterne Mavra, Tsebelia, Forchheimer Havanna IIc og hybrider af Geudertheimer til andre sorter, som svarer bedre til markedsbehovet, eller til andre landbrugsafgrøder. Programmet iværksættes fra 1993-høsten. Det kan omfatte specifikke foranstaltninger, der skal udligne eventuelle indkomsttab ved omstillingen.

AFSNIT IV

Samhandel med tredjelande

Artikel 15

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, eller Kommissionen træffer afgørelse om undtagelse efter fremgangs-

måden i artikel 23, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

a) opkrævning af afgifter med samme virkning som told

b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 16

1. Bliver markedet i Fællesskabet, for så vidt angår et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter, på grund af indførsler eller udførsler udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, der kan bringe virkeliggørelsen af målsætningerne i Traktatens artikel 39 i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen er opført eller der ikke længere er fare for en sådan forstyrrelse.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ afgørelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom inden 24 timer efter anmodningens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

AFSNIT V

Almindelige bestemmelser og overgangsbestemmelser

Artikel 17

Under uforudsete markedsforhold kan der efter fremgangsmåden i artikel 23 træffes særforanstaltninger med henblik på at støtte markedet. Foranstaltningerne kan kun træffes i det for markedsstøtten strengt nødvendige omfang og tidsrum.

Artikel 18

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, finder Traktatens artikel 92, 93 og 94 anvendelse på produktionen af og handelen med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 19

Udgifter, som afholdes i henhold til afsnit I og III, anses som udgifter efter artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at fællesskabsbestemmelserne for råtobak overholdes. De meddeler inden seks måneder efter denne forordnings vedtagelse Kommissionen de praktiske forvaltnings- og kontrolforanstaltninger, som de agter at træffe. Senest tre måneder efter meddelelsen godkender Kommissionen bestemmelserne eller anmoder om, at de fornødne justeringer foretages. I sidstnævnte tilfælde justerer medlemsstaten foranstaltningerne snarest muligt. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om enhver ændring i de nationale foranstaltninger, og Kommissionen gennemgår ændringerne efter de samme regler.

2. Hver producentmedlemsstat opretter i overensstemmelse med sine retsregler et særligt agentur, som skal varetage bestemte kontrolopgaver i forbindelse med den fælles ordning for tobak. Medlemsstater, som i medfør af artikel 9, stk. 2, har en garantitærskel på under 45 000 tons, kan undlade at oprette et sådant agentur.

Agenturet har fuldt administrativ uafhængighed. Den pågældende medlemsstat skal tildele det alle de beføjelser, der er nødvendige for at varetage de pålagte opgaver.

Agenturet skal have et personale, hvis antal og uddannelse sikrer, at ovennævnte opgaver kan løses.

4. Inden begyndelsen af hvert produktionsår opstiller den pågældende medlemsstat på forslag af agenturet et foreløbigt budget og et arbejdsprogram, der skal sikre en korrekt anvendelse af præmieordningen, og som medlemsstaten sender Kommissionen. Uden at dette i øvrigt berører medlemsstatens ansvarsområde, kan Kommissionen anmode denne om at foretage de ændringer i det foreløbige budget og programmet, som Kommissionen måtte finde hensigtsmæssige.

Repræsentanter for Kommissionen kan til enhver tid følge den virksomhed, som udøves af agenturet.

Agenturet sender regelmæssigt medlemsstaten og Kommissionen rapporter om sin virksomhed. I disse rapporter redegøres der for eventuelle vanskeligheder, og der kan foreslås forbedringer af kontrolordningen.

5. 50 % af agenturets faktiske udgifter dækkes over Fællesskabets almindelige budget, og den resterende del finansieres af medlemsstaten.

6. Det årlige beløb svarende til de i stk. 5 nævnte faktiske udgifter vedtages af Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som meddeles af de pågældende medlemsstater. Beløbet udbetales, når Kommissionen har fastslået, at agenturet er oprettet og har udført sine opgaver. For at lette

agenturets oprettelse og drift kan beløbet udbetales ratevis i årets løb på grundlag af kontorets årsbudget, som opstilles inden udgangen af oktober for det følgende år i forståelse med medlemsstaten og Kommissionen.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kontrolpersonalet, som er udpeget i henhold til stk. 2, 3 og 4:

— har adgang til de installationer, som anvendes til produktion, forarbejdning og afsætning

— kan gøre sig bekendt med regnskabsmaterialet og andre dokumenter, som er relevante for kontrollen, og kan tage kopier eller foretage udskrifter

— kan anmode om enhver relevant oplysning.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 21

Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for forordningens anvendelse. De nærmere bestemmelser for oplysningernes meddelelse og udbredelse fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 22

Der nedsættes en forvaltningskomité for tobak, i det følgende benævnt »komitéen«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 23

1. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

2. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

3. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående stykke.

Artikel 24

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger den på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 25

Ved anvendelsen af denne forordning skal der samtidig og på passende måde tages hensyn til de mål, der er fastsat i Traktatens artikel 39 og 110.

Artikel 26

Inden den 1. april 1996 forelægger Kommissionen Rådet et forslag om de i afsnit I og II fastsatte ordninger, der skal anvendes fra 1998-høsten. Rådet træffer afgørelse om forslaget efter fremgangsmåden i Traktatens artikel 43, stk. 2.

Artikel 27

Hvis det er nødvendigt at indføre overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den ordning, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 727/70, til den ordning, som er fastsat ved nærværende forordning, vedtages foranstaltningerne efter fremgangsmåden i artikel 23.

Artikel 28

Forordning (EØF) nr. 727/70 ophæves med virkning fra 1993-høsten.

Artikel 29

Denne forordning anvendes fra 1993-høsten.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 30. juni 1992.

På Rådets vegne

Arlindo MARQUES CUNHA

Formand

BILAG

TOBAKSSORTERNES OPDELING I GRUPPER

I. FLUE CURED

Virginia
Virgin D og hybrider deraf
Bright

II. LIGHT AIR CURED

Burley
Badischer Burley og hybrider deraf
Maryland

III. DARK AIR CURED

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso
Paraguay og hybrider deraf
Dragon vert og hybrider deraf
Philippin
Petit Grammont (Flobecq)
Semois
Appelterre
Nijkerk
Misionero og hybrider deraf
Rio Grande og hybrider deraf
Forchheimer Havanna IIc
Nostrano del Brenta
Resistente 142
Goyano
Hybrider af Geudertheimer
Beneventano
Brasile Selvaggio og lignende sorter
Burley, gæret
Havanna

IV. FINE CURED

Kentucky og hybrider deraf
Moro di Cori
Salento

V. SUN CURED

Xanti-Yakà
Perustitza
Samsun
Erzegovina og lignende sorter
Myrodata Smyrnis, Trapezous og Phi I
Ikke-klassisk Kaba Koulak
Tsebelia
Mavra

VI. Basmas

VII. Katerini og lignende sorter

VIII. Klassisk Kaba Koulak
Elassona
Myrodata Agrinion
Zichnomyrodata